

MÜSLÜMANLIKTA İNANÇ TEMELLERİ

II

PEYGAMBERİMİZİN GERÇEKTEN PEYGAMBER OLDUĞU

Muhammed, Tanrının Elçisidri [1]

I — İslâm dininin ikinci temeli **Peygamberimiz Muhammed** (S. A. M.) in **Allah** tarafından gönderilmiş hak **Peygamber** olduğuna inanmaktır. **Peygamberimiz**; ilk insan olan ve aynı zamanda ilk **Peygamber** bulunan **Âdem**'den sonra gelen peygamberlerin sonu ve en büyüğüdür.

Geceleri pırıldayan yıldızlar nasıl, güneşin doğmasıyla sönerlerse birer yıldız gibi olan peygamberlerin ışıkları da **Peygamber**'imizin doğmasıyla kaybolmuş ve insanlar için başkaca bir peygamber gelmesine lüzum ve hacet kalmamıştır.

Peygamberlerden her biri kendisinden sonra gelecek olan peygamberleri haber vermiş ve bunun müjdesini getirmişti. **Peygamberimizin** dahi âhir zamanda geleceği gerek **İncil** ve gerek **Tevratta** haber verilmiştir; bu gün, bu kitaplarda bir çok değişiklik yapılmış olmasına rağmen **Pey-**

gamberimiz'in geleceği müjdeleri görülmektedir. [1]

Kur'an'da: «An şunu ki **Meryem**'in oğlu **İsâ**: ey **İsrail** oğulları! Önümdeki **Tevrat**'ı tasdik edici ve benden sonra gelecek olan **Ahmed** adındaki peygamberi müjdeleyici olduğum halde ben size **Allah**'ın elçisiyim...» buyurulmuş ve **İsânın İsrail** oğullarına **Peygamberimizi** müjdelemiş olduğu bildirilmiştir. [2] Hakikaten **İncil**'de **İsa Peygamberin** kendisinden sonra geleceğini bildirdiği **Faraklit** [3], **Kur'an**-daki **Ahmed** kelimesinin tam mukabilidir.

Tevrat'ta Allah'ın **Faran** dağından geleceği [4] söylenmektedir ki yine **Tevrat**'ın şهادeti üzerine bu **Faran** dağı [5]. **Mekke** dağları olduğundan gerek **Tevrat**'ın ve gerek **İncil**'in bu yoldaki haberleri **Peygamberimizin** gelmesiyle tahakkuk etmiştir.

[1] Tevrat: Kitabı Tesniye 33 ncü bab Sayfa: 256 İstanbul basması 1912

[2] واذقال عيسى ابن مريم يا بني اسرائيل اني رسول الله اليكم مصدق لما بين يدي من التوراة ومبشراً رسول يأتي من بعدى اسمه احمد الاية 61×6

ما مضت فترة من الرسل الا
بشرت قومها بك الانبياء
انما مثلوا صفاتك لنا
س كما مثل النجوم الماء

— شرف الدين بوصيري —

«Her Peygamber seni ümmetine müjdelemiştir ve yer yüzündeki suların geceleyin gökteki yıldızları gösterdiği gibi onlar da senn sıfatlarını temsli ve tasvir eylemişlerdir.»

[3] Yuhannâ İncili 14-16 15-26 16-7

[4] Tevrat Kitabı Tesniye Bab: 33, S. 256 (İstanbul basması 1912)

[5] «Ve Allah oğlan ile idi. Ol dahi büyüyüp Berriyede sakin olarak kemankeş oldu. Ve Faran Berriyyesinde sakin olup...» Kitabı Tekvin bab 21

Bu gün **Tevrat** ve **İncil**'de bulunan bu haberler **Peygamber**'imizin hak **Peygamber** olduğunu göstermekte bulunduğu gibi esasen doğrudan doğruya kendileri vücade getirmiş oldukları büyük inkılâp ile de **Alah** tarafından gönderilmiş bulunduklarını isbat etmişlerdir.

II --- **Peygamberimiz** dünyaya gelmeden önce babası **Abdullah** vefat etmiştir. Altı yaşında iken de anasından mahrum kaldı. Sekiz yaşında iken büyük babasını da kaybetti. Bunun üzerine onu, öz amcası **Ebu Talib** himayesi altına alarak büyüttü. Çocukluk çağı böylece yetimlik ve öksüzlükle geçti. Kendisi okuma yazma bilmezdi, ümmî idi. **Kur'an**, bunu açıktan açığa söylemektedir. [1] Tevarüs kanununa göre kendisinin de, etrafındaki insanlar gibi hurma ile süt'ten yapmış puta tapması, kızdığı veya acıktığı zaman onu yemesi ve kız çocuklarını diri diri kuma gömmek ve saire gibi bir çok biçimsiz işleri işlemesi icap ederken etrafında gördüğü bu gibi âdet ve ananelerin fenalığını kimseden okuyup öğrenmediği halde bunların bozukluk ve kötülüğünü bilmesi ve bunları kaldırmak için savaşması ve bu yolda çelikten bir iradeye malik bulunması ve kendisine nihayetsiz servetler ve hükümdarlık vadedilmesine rağmen onara zere kadar ehemmiyet vermiyerek mücadeesine devam etmesi ve azim ve iradesinde hiç bir kevselik ve eksiklik görülmemesi kendisinin **Allah** tarafından memur edilmiş olduğunu açıkça göstermektedir.

III — Bundan başka, en büyük mucizeleri olan **Kur'an** vardır ki arapçayı bilenler ve bu dilde ilerlemiş bulunan-

[1] الذين يسمون الرسول النبي الامى الذى يجدونه مكتوباً عندهم فى التوراة والانجيل
الآية 7×157 قل يا ايها الناس انى رسول الله اليكم جميعا الذى له ملك السموات والارض لا
اله الا هو يحيى ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الامى الذى يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم
تهتدون 7×158

lardan müslim olmayanlar bile bu kitabın yüksekliğine hayrandırlar. Müslüman olmadıkları halde sırf lisan ve edebîyat bakımından **Kur'anı** ezberleyen Arapmünşîleri vardır.

Bu kitabın yüksekliği herkesi hayran etmiş ve onu ilk işiten cahiliyet insanlarının bütün mukavemetlerini kırmış ve onların üzerlerinde bir sihir gibi tesir yapmıştır. **Kur'an**ın ilk muhatapları arasında oturduğu yerde dinlerken yere yığılmamak için kollarını kendilerine destek edenler bulunduğu gibi bir kaç âyeti duyar duymaz baştan ayağa kadar îman kesilenler de görülmüştür.

Evvelce kendisinden hiç bir şey duyulmamış iken kırk yaşına basıp ta ilâhî vahyin gelmeye başlamasıyla bu yüksek sözlerin, belîğ cümlelerin suduru herkesi hayretler içinde bırakmıştır. Lâfızları böyle herkese bir sihir tesiri yapan **Kur'an**ının manası da insanları bir anda **Allah'a** yaklaştıracak ve bir anda insanın içini temizliyecek kadar kuvvetli ve müessirdir.

Asırlardanberi milyonlarca insanlara düstur olmuş bulunan bu kitap; milyonlarca vicdanlara cevap vermiş ve milyonlarca ruhları tatmin etmiştir ve edecektir. Böyle bir kitap, şphe yok ki bir şiir veya insan kafasının mahsulü olan bir kanun sayılamaz. Dünyada hiç bir kanun bu tesiri yapmış değildir. Bu kitap, âhir zaman Peygamberi, yüce **Peygamberimiz Muhammed** (S. A. M.) e yirmi üç yılda **Allah** tarafından âyet âyet gönderilmiş olan bir nurdur. Ve hiç şüphe yok ki böyle bir kitaba sahip olan da en büyük **Peygamber**'dir. Tarih, Peygamber olmayan bir sanatkârın veya bir kanun kurucusunun böyle bir tesire sahip olduğunu yazmaz. Arapların içinde şair ve hatipler dolu idi; işleri güçleri şiir söylemek biri birlerine karşı soy, soplarele öğünmekmek ve kahramanlıkla göğüs kabartmak olan Araplara

Kur'an: «Kulumuza indirdiğimizde şüphede iseniz onunki gibi bir sure getiriniz..» [1] diye meydan okumuş ve bunlardan hiç bir kimse bu hususta bir cesaretle bulunamamış ve **Kur'an** karşısında susmamağa mecbur mecbur olmuşlardır. Bundan başka **Kur'anda** geleceğe dair haberler vardır ki bunlar da **Kur'anın** ilâhî olduğuna ayrı bir delil teşkil ederler.

IV — **Peygamber**'imiz, koyu bir cehalet içinde yetişmiş olduğu halde ahlâkın en güzellerini öğretmiş, her zaman ve her mekânda en büyük adamlardan sayılan kâmil insan nümuneleri yetiştirmiştir:

Bütün insanî kemalleri kendisinde yaşatan Hz. **Ebubekir** adaletin yer yüzünde canlı bir timsali olan Hz. **Ömer** ve ilim ve fazilette, ilâhî marifette vicdanlara rehberlik eden Hz. **Ali** gibi zatlar hep bu umumî **Peygamber**'in feyzi ile yükselmiş ve ondan aldıkları ışıklarla yollarını aydınlatmışlardır.

Şahsarı çok güzel olan **Peygamber**'imiz, huyca da güzel olmasını **Allahdan** niyaz etmiş [2] ve **Allahda** onun bu gönülden konan düasını kabul buyurduğu için ahlâkı daima güzel ve mükemmel olmuştur.

Ahlâkı, **Kur'an'da** emir buyrulan ahlâkî düsturlara tamamilen mutabık ve muvafık idi. Daima af ile muamele eder, tecavüzde bulunanlara karşı müsamaha buyururlardı. Adalet ve ihsandan ve akribaya ikram ve in'amdand geri durmaz, kötü işleri, akla ve örfü âdete uygun olmayan şeyleri, tecavüz ve teaddiyi men ederdi. Kimseden intikam almazdı. İnsanların en âdili, en şecii, en afifi ve en vergilisi idi.

[1] وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله الآية 2×34 ام يقولون

افتروه قل فاتوا بمثلهم فتريات وادعوا من استطاعتم من دون الله ان كنتم صادقين 11×13

[2] اللهم حسن خافي كما حسنت خلقي رواه الخرائطي في مكارم الاخلاق

Ganaim malından gelen yığınlarca altını, gecenin gelmesine bakmayarak tamamille dağıtmadan evine girmezdi. Bununla beraber yediği hurma ile arpa ekmeginden ibaretti. Kendilerinde utangachlık galip idi ve hiç kimsenin yüzüne dikkatlice bakmazlardı. Kimden olursa olsun en ufak kediye bile kabul eder ve ona bir mukabelede bulunurlardı. Herkesin çağırmasına icabet ederek gönül alırlardı. Hastaları yoklar ve cenazelerde bulunurlardı. Büyük bir tavazua ve kibirsiz bir vakara malik idiler. Dünyada **Allah**'dan başka hiç kimseden korkmaz korkmaz ve yanlarında kendisini koruyanları olmadığı halde düşmanları arasında tek başlarına gezerlerdi. Gülüşleri hiç bir zaman tebessüm derecesini geçmemiştir, kakhahadan hoşlanmazdı. Ara sıra lâtif şakalarda bulunurlardı.

Zamanlarındaki hükümdarları hak ve hakikata ve islâm dinine çağırmiş ve onlara ayrı ayrı mektuplar göndermiştir.

Nazarlarında yalnız **Allh**'ın kendilerine vermiş okluğu vazife vardı; bundan başka hiç bir kimsede bir imtiyaz görmezler, hükümdarlara ve httâ kendi sevgili kızı ve torunlarına bile hür olsun, köle olsun, **Allah**'ın diğer bütün kulları arasında müsavi devede bakarlar, bunlarda meziyyet olarak yalnız ahlâk ve ibadet farkı kabul ederlerdi. [1]

Herkese selâm verirler, ellerini tutan kimseler bırakmadıkça kendileri kimselerin ellerini bırakmazlardı. Hangi mecliste olursa olsun kendilerine mahsus bir yer gözetmez, boş bulduğu yere otururlardı. Herkese karşı ikram ve iltifat buyurur ve güzel güzel hitapta bulunurlardı. Çocukların dahi gönüllerini alır ve onlara da iltifat ederlerdi. Mec-

[1] يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّخَذْنَاكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِكُمْ أَجْمَعِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ

lisi haya ve tavazu meclisi idi. Lisanında büyük bir talakat ve belâgat, sözlerinde yüksek bir tesir ve halavet vardı. Maksadlarını, bütün peygamberler gibi gayet açık surette ifade eder ve sözleri herkes tarafından anlaşılırdı. Sözleri kısa ve fakat manalı idi.

Sesleri hem gür, hem güzeldi.

Mübarek yüzlerinin derisi ince idi. Hoşnutluk ve hoşnutsuzlukları yüzlerinden belli olurdu. Boyu ne pek uzun ve ne kısa idi. Teni duru beyaz değildi; saç ve sakalları ne pek kıvrırcık, ne de düzdü. Saçlarını bazan omuz başlarına kadar uzatırlardı. Bazen saçlarının kulaklarını örtecek kadar uzadığı olurdu. Gözlerinin siyahı pek siyah, akı da pek ak idi. Açık alınlı ve açık kaşlı idiler. Kirpikleri uzun, dişleri seyrekçe idi. Dudakları güzel ve lâtif idi. Boyunları ne fazla uzun ve ne de kısa olmayıp güzel ve mevzundu. Göğüsleri geniş idi.

Umumiyetle güzel olan peygamberlerin en güzeli; gerek beden ve gerek ruhca en mükemmeli bulunan **Peygamber**'imizin yüzlerinde sıdk o kadar canlılıkla göze çarpardı ki mübarek yüzlerini bir görüvermekle kendilerinin hak peygamber olduğunu kabul ve tasdik edenler olmuştur.

Okunamış, kitap görmemiş ve kimseden bir şey telâkki etmemiş olmalarına rağmen dünyanın e nbüyük âlimlerini hayrette bırakacak kadar ilim ve ahlâk yüksekliği gösterdi; ken disine inmiş olan kitap; **Kur'an** hakkında binlerce, on binlerce kitaplar yazıldı; milyonlarca insanlar, en derin sevgi ve saygılarla kendisine bağlayan bir zatın hak peygamber olduğuna bunlardan başka şahit aramak, Güneşi görmek için mum yakmak kebilinden olur.